

Új szlogen: Európai bérunió

Az életszínvonal növelése, felzárkózás az európai uniós bérekhez. Béruniós törekvések és hatásuk a magyar gazdaságban. A nyomdászszakszervezet állásfoglalása a kezdeményezésről, és az első lehetséges lépésekről.

A Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezetének elnöksége szeptemberi ülését a béruniós kezdeményezés megvitatásával kezdte.

Aczél János elnök az ülés szóbeli előterjesztéséről, a kapcsolódó írásos anyagokról az elnökség hosszasan vitatkozott. A vitában elhangzott: A béruniós törekvések jelentőségét munkavállalói oldalról nézve nem szabad alábecsülni. Fontos követelése, résztvevője lehet a szakszervezetnek a bérek felzárkóztatása. A jelenlegi formájában történő felvetése pártpolitikai célokat szolgál és a választási kampány része.

Elnökségi ülésen: Boros József NYDSZ-alelnök, és Aczél János elnök

az alapszintű bérszabályozásnak. A bérré rakódó munkáltatói terhek, a minimálbér száma kedvezőbb változása, az egyik fő lépés lehetne, majd a munkáltatói trükközésre hagyott kiskapuk bezárása meghozhatja a jobb munkavállalói életfeltételeket.

• A tőketulajdonosi szerkezet és a bérek között szoros összefüggés van. Míg az említett észak- és nyugat-európai országokban a széttagolt, gyakran helyi tulajdonosi kör meghatározó jelentőségű a gazdaságban, addig nálunk a tőketulajdonosi szerkezet és a bérek között szoros összefüggés van.

Túrni vagy lázadni?

A Lajtán túl, ahogy azt emlegettük az „átkosban”, minden széles és jó, működik a kapitalizmus, erősek a szakszervezetek, a jóléti társadalom minden kelléke a helyén van. No lám – hozzánk is beköszöntött a kapitalizmus vagy az annak titulált szörmedvény (lassan 30 éve) konvertibilis lett a forint, szabadok vagyunk oda utazunk és annyiszor, ahányszor csak akarunk. És mégis sántít a rendszer, nincs jólét, nota bene a létminimum szintjéig tengődnek milliók, százezrek hagyják el jobb élet reményében az országot.

Miért lett ennyire pesszimista a magyar?

Tanult közgazdászok eszmeifuttatásait figyelve, talán nem meglepő az a tény, hogy Észak- és Nyugat-Európa munkavilágában szinte mindenhol a jelentős tagsággal rendelkező szakszervezetek intézik, irányítják az ágazatokban (kiemelten ezet a szintéren) és a cégeknél is, a munkaügyi kapcsolatok, a szociális párbeszéd rendszerét. Képviselek a munkavállalókat a béralkuban a kollektív tárgyalásokon. Meghatározó félként vesznek részt a megbeszéléseken és megállapodnak a bérről is. Sehol nem olyan nyers, diktatórikus kormányzati és munkáltatói parancsrendszerben, mint nálunk (tisztelet a kivételnek). Csekély vigasz az, hogy így történik több kelet-európai „vadkapitalista” országban is. Ki a felelős ezért? (Lehetne Soros György is, de erről még nem adott ki nyilatkozatot a NER.) Sokak viszont egyértelműen a szakszervezetekre mutogatnak. Mire alapozták ezt a véleményüket?

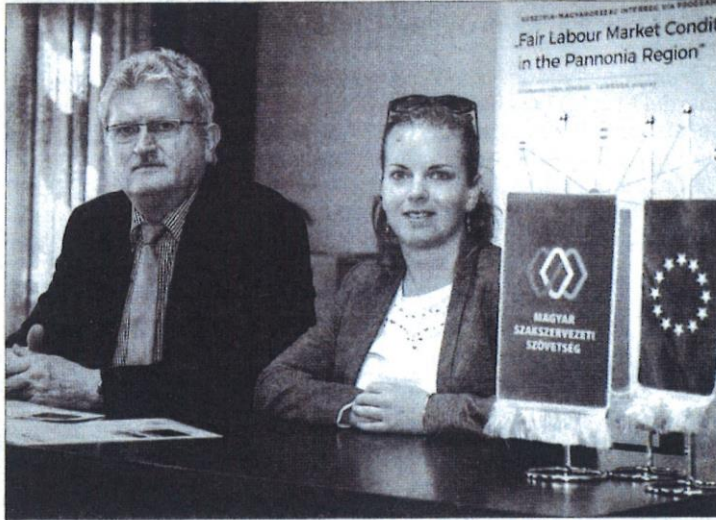
A helyzet úgy áll, hogy egyre több szakszervezet ismeri el és teszi magáévá azt az állítást, miszerint a megtermelt hozzáadott értékből, a profit és a bérek aránya a felelős az áhított jóléért. A felosztás arányát pedig határozottan a felek (szakszervezet kontra munkáltatók) relatív erőviszonya határozza meg (determinálja). A valóság arra hajaz: míg a jól működő, iparilag fejlett tőkés országokban a tőketulajdonos és a munkavállaló közötti viszony békés, addig nálunk a tőketulajdonos és a munkavállaló közötti viszony erősen feszült.

2017. augusztus végén sorra köttettek meg a stratégiai megállapodások

Sajtóközlemény

A FAIRWORK projekt tájékoztatta a sajtó képviselőit a nyugat-dunántúli megyék kormányhivatalaival, a Nemzeti Adó- és Vámhivatallal, valamint az osztrák partnerekkel kötött megállapodásokról.

azt mutatja, a segítő programokra szükség van. A szakszervezeti vezető elmondta: a hat stratégiai partnerrel közösen a következő három évben azon fognak dolgozni, hogy elemezzék az osztrák és magyar hiva-

Horváth Csaba és Tóth Judit a FAIRWORK projektről sajtótájékoztatót tartott (Fotó: Pezzetta Umberto)

A Fairwork projekt immár a teljes nyugat-dunántúli régióban jelen van: 2017 augusztusában Vas és Győr-Moson-Sopron megye után Zala megye kormányhivatalával és adóhatóságával is hivatalos formát öltött munkajogi kérdésekben – mondta el a tájékoztatón Horváth Csaba, a MaSZSZ régiós és projektvezetője. A program az Osztrák Szakszervezeti Szövetség Burgenlandi Tartományi Szervezete és a Magyar Szakszervezeti Szövetség Nyugat-dunántúli Regionális Képviselői közös programja. A régebbi IGR „Határtérségben a jövő” 7 éves program folytatásának tekinthető. Fő célja a kutatástanulmány: a munkaerőpiac, az ingázás helyzete és jellemzői, a kooperációs struktúrák megvalósítása a határon átnyúló együttműködéshez, továbbá több nyelven megjelenő kiadványok a munkajogról, amelyek segítik a munkavállalók tájékozottságát, tudásszintjét a külföldi munkavállalás, a szociális és gazdasági integráció terén. A régebbiről tanasztaltak és a jelen

talok közötti együttműködésekben és a határon átnyúló foglalkoztatásban jelenlévő kihívásokat, és ezekre reagálva tartós együttműködési struktúrákat hozzanak létre a két ország hivatalai között annak érdekében, hogy a határon átnyúló ügyintézés egyszerűsödjön.

Az Ausztriában dolgozó magyar munkavállalók, illetve a Magyarországon dolgozó osztrák munkavállalók megfelelően tájékozottak legyenek mind a szociális juttatási, adóügyi, mind a munkavállalók érdekvédelmét illetően.

A nyugati megyékben minden nagyobb városban működő Magyar Szakszervezeti Szövetség képviselőjén és a FAIRWORK projekt irodájában Szombathelyen, az MaSZSZ-képviselői székhelyén információt kaphat minden érdeklődő a külföldi munkavállaláshoz kötődő kérdésekben.

Horváth József